

Nr. 132. Landstingets Forhandlinger.

56de Møde: Ordentlig Samling, 1870—71.

2089 1ste Beh. af Lovf. ang. Udredelsen af forstf. Amts- og Kjøbstæder, paa Ho, Udg. 2090

jurisdiktionerne, kommer frem. Ganske vist er det, som det ærede Medlem anførte, at der ikke er en fælles økonomisk Styrelse for Land og By, en Indvending af Vægt imod at tilvejebringe Fællesskab med Hensyn til visse Anliggender; men dette har jeg ogsaa udtrykkelig taget Hensyn til, og da jeg indbragte Lovforslaget, gjorde jeg de Bemærkninger, som jeg troede at skylde denne Indvending. Jeg bemærkede, at naar man i saa lang Tid havde undraget sig fra at aflukke et Egningsforhold, som maatte anses for at være i og for sig urimeligt, var Grunden dertil væsentlig den, at man gennem mange Aar havde søgt at tilvejebringe en fælles økonomisk Styrelse for Amtene og Kjøbstæderne, men disse Bestræbelser turde vel anses for afsluttede ved de sidste kommunale Love. Jeg tilføiede derhos — og det forekommer mig, at det var billigt, om den ærede Taler havde taget det med — at Lovgivningsmagten, uagtet en saadan fælles økonomisk Styrelse ikke er tilvejebragt, med Hensyn til Udgifter, som dog have nogen Analogi med nogle af de Udgifter, som her ere omtalte, netop har indført et saadant Fællesskab mellem en Amtsaadskreds og dens Kjøbstæder, og derved sigtede jeg, som jeg anførte, til Transportudgifterne og Udgifter i Anledning af Foranstaltninger imod Koleræens Indbringelse ad Søveien. Det er altsaa ikke af Lovgivningsmagten anset for nogen absolut Hindring for et saadant Fællesskab, at en saadan fælles Styrelse ikke er tilvejebragt. Udgifter have vi jo, som jeg ogsaa tidligere har bemærket, fælles med Amtsaadskredsen, nemlig med Hensyn til Veivæsenet, hvor Alt ligesom paa Hartkorn, og hvor Kjøbstæderne svare det samme Bidrag af deres Hartkorn, som Landet af sit. Nu er det ganske vist, at Kjøbstædernes Hartkorn i Forhold til Landets Hartkorn er saa lidet, at det ikke er et saa særdeles klæffeligt Bidrag, der ydes; men et forholdsmæssigt Bidrag ydes dog til Udgifterne til Amtsvæiene. Specielt med Hensyn til

Brolægning af Gaderne bære jo Kjøbstæderne en Del af disse Udgifter forlods, som altsaa ikke kommer med ind i den almindelige Egning. Jeg tror derfor, at den Vej, som jeg har tilladt mig at anbefale at slaa ind paa, er dels i den senere Tid godkjendt af Lovgivningen, og dels forekommer det mig, at der er Meget, der taler for den. Med Hensyn til nogle af disse Udgifter bør det jo dog ogsaa erindres, at de ikke paa nogen Maade kunne siges at være Kommuneudgifter, og dertil høre fremfor Alt Delinventomblostringer; at de udredes af Kommunen, kan ikke stille dem i Klasse med egentlige kommunale Udgifter, thi de have jo ikke paa nogen Maade nogen egentlig Forbindelse med de kommunale Forhold, ligesom deres Størrelse er aldeles uafhængig af de Foranstaltninger, der fra Kommuniens Side kunne tages. Der er forøvrigt med Hensyn til det hele Retsvæsen i hvert Amt en fælles Tilsynsmand, nemlig Amtmanden, der som Overpolitimester og Overørighed har Styrelsen af hele Retsvæsenet saavel i Amtet som i Kjøbstæderne. Jeg beder dog derfor den ærede Taler, som har talt mod Sagen, at han ikke vil være uwillig til at gaa ind paa en nærmere Dverveielse og Undersøgelse af dette Lovforslag.

Gstrup: Det er nærmest ved en enkelt Yttring, der er falden under denne Sagsnævrende 1ste Behandling, at jeg er bleven fristet til at tage Ordet i samme. — Jeg skal begynde med at tillade mig at bemærke, at det ganske vist forekommer mig, at der nok kan være god Grund for Kjøbstæderne til at ønske at blive fri for den hidtilværende Repartition af forskellige Udgifter indbyrdes mellem de Kjøbstæder, som tilfældigvis ligge i samme Amt, uden at der forøvrigt eksisterer noget som helst Fællesskab mellem dem. Men, medens jeg forsaavidt ganske kan sympathisere med den ærede Forslagsstiller, saa bliver det naturligtvis et ganske andet Spørgsmaal, hvad man skal sætte i stedet, naar man